

Kulturinstitutionerne har nogle kerneopgaver, de skal løfte, og jeg synes egentlig, at vi har sikret nogle fornuftige rammer for, at det kan lade sig gøre. Man kan jo sige, at de rammer har hr. Mogens Jensen og hans eget parti jo selv været med til at sikre.

Hvis vi tager Det Kongelige Teater, er der indgået en flerårsaftale. Den forhandlede man sidste år – jeg var ikke kulturminister dengang – og hr. Mogens Jensen var kulturordfører, så han burde da i hvert fald have klart i erindring, hvordan man var inde at lave sådan en langsigtet økonomisk ramme for udviklingen på Det Kongelige Teater. Den aftale går jeg da ud fra at Socialdemokraterne fuldstændig står bag. Der har man jo været inde at se på, hvad det er for nogle opgaver, man ønsker at Det Kongelige Teater skal løse, og hvilken økonomisk ramme man så stiller til rådighed for dem.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 15:54

Mogens Jensen (S):

Det kan jo ikke nytte noget, at ministeren er fuldstændig uden for den virkelighed, som vi lever i i øjeblikket. Siden den aftale er der kommet en finanskrise, som har trukket tæppet væk under en lang række kulturinstitutioner, fordi de sponsorerer, man nødvendigvis får fra erhvervslevet – det gælder til udstillingsvirksomhed på Statens Museum for Kunst, og det gælder også til Det Kongelige Teater – er blevet trukket væk, og så står man og mangler ressourcer. Når man så oven i det kan konstatere, at regeringen – og det er altså ikke Socialdemokraterne, men regeringen – har forlangt, at kulturinstitutionerne de næste 4 år skal spare 926 mio. kr., der skal gives ind til finansministeren, så er det da klart, at institutionerne har problemer og har lov til at klage sig.

Men hvad er ministerens svar? Ja, det er: Det kan jeg ikke gøre noget ved, og ja, jeg har respekt for lederne. Jeg vil sige til ministeren, at hvis man har respekt for lederne, lytter man også til deres ønsker og til deres nødråb. Men det er åbenbart ikke noget, den her minister har tænkt sig at gøre.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:55

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes jo egentlig, at jeg har sagt det mange gange. Men jeg gentager det gerne igen, for det virker, som om at hr. Mogens Jensen bliver ved med at se besparelser for sig og ligesom ikke vil forstå budskabet.

Nu gentager jeg det igen. Niveaulet for bevilningerne til Kulturministeriet har i de seneste år været stabilt, og økonomisk er vi på samme niveau, som vi var for ca. 7 år siden. Det vil sige, at det godt kan være, at der har været nogle effektiviseringskrav og på den måde nogle besparelser, men samtidig har man ført lige så mange midler tilbage, som så er kommet kulturinstitutionerne til gode. Der er altså ikke gennemført besparelser. Der har været nogle omprioriteringer, og det, vi kan konstatere, er: Niveaulet er stabilt.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som medspørger.

Kl. 15:56

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg har læst i Børsen, at Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst og Det Kongelige Teater samlet siden 2002 simpelt hen har sendt 969 mio. kr. tilbage til kulturministeren i besparelser. Det har jeg læst i Børsen: 969 mio. kr. Kan ministeren genkende dette tal?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:57

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg har ikke læst den artikel i Børsen, men jeg skal gerne kigge på den, hvis hr. Leif Lahn Jensen sender et spørgsmål over.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for endnu en bemærkning.

Kl. 15:57

Leif Lahn Jensen (S):

Det var sådan set et svar – det kunne ministeren ikke. For hvis ministeren havde kunnet genkende det rimelig store tal, er jeg også sikker på, ministeren havde sagt: Ja, det kan jeg godt genkende.

Ministeren blev interviewet til Politiken den 11. december 2008 – et meget interessant interview, vil jeg sige. Her siger ministeren følgende